

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ใคร ๆ ก็มีผิดพลาดด้วยกันทุกคน

เงินในวัดป่าบ้านตาดนี้บอกได้ว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีอะไรตกค้าง ออกหมดออกช่วยโลก เราแบตตลอด กำไม่มี แบ แบตตลอด ไม่ว่าจะได้อะไรๆ มาออกหมดเลย จึงเรียกว่าช่วยโลก ช่วยจริงๆ ไม่เอาอะไรเลยเรา อะไรๆ เข้ามานี้เป็นออกๆ เหล่านี้ๆ ออกทั้งนั้นละ ออกช่วยโลก เราช่วยให้มันเต็มเหนี่ยวเสียในชาตินี้ เรียกว่าช่วยเต็มกำลัง เราช่วยโลก ทางด้านโลกด้านธรรมเราช่วยทั้งนั้นแหละ ตั้งแต่ประกาศช่วยชาติขึ้นมาละ ตั้งแต่บัดนั้นแหละหนักมากทีเดียว การเทศน์ว่าการก็ทั่วประเทศเลย

ทุกสิ่งทุกอย่าง เราเล็งน้ำใจกับธรรม วัตถุประสงค์เหล่านี้เราถือเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่โลกมองแต่วัตถุเราจึงออกวัตถุ ประกาศทางด้านวัตถุ แต่ธรรมะเราคิดไว้ภายใน คราวนี้เป็นคราวธรรมะจะได้ออก แนะ เรามุ่งต่อธรรม ธรรมเข้าสู่จิตใจ จิตใจเป็นเรื่องใหญ่ ถ้าใจได้พิศตัวให้ดีแล้ว อะไรมันก็ดีไปหมด ถ้าใจเลวเสียอย่างเดียว อะไรเลวไปหมด แต่เขานิยมในด้านวัตถุ เราก็เอาวัตถุออก แต่ภายในของเราว่าธรรมะจะได้ออกสู่หัวใจ โลก เราคิดอย่างนั้น สู่หัวใจเราก็สู้นานแล้วนี่ เราเห็นคุณค่าของธรรมะเข้าสู่หัวใจนี้ เข้าใจไหมละ

อีตาบ่าวเป็นเด็กมันรู้เรื่องราวอะไร เวลาบวชแล้วอ่านไปๆ จิตมันหนักแน่น เข้าๆ ทีแรกอยากไปสวรรค์ ต่อมาสวรรค์ก็จะกลับมาเกิดอีก พรหมโลกไม่อยู่จะไปนิพพาน นั้นละเอาละนะที่นี้ พอว่าจะไปนิพพานแล้วจิตมันก็หม่นทิวเลย พอออกจากภาคปริยัติคือการศึกษาเล่าเรียน เข้าหาโรงงานใหญ่พ่อแม่ครูจารย์มันเลย ท่านก็ใส่เปรียงเพราะเรามุ่งอย่างยิ่ง ใครจะปลดเปลื้องเรื่องมรรคผลนิพพาน ความอยากไปนิพพานนี้อยากไปเต็มหัวใจ แต่ไม่แน่ใจว่านิพพานมีหรือไม่มี เป็นอย่างนั้นนะ ถ้ามีผู้ใดผู้หนึ่งมาพูดประกันตัวเลยว่ามีอยู่แล้ว เราจะมอบกายถวายตัวแก่ท่านผู้นั้นแล้วเราจะเอาตายเข้าว่าเลย

ไปก็บึ้งเข้าหาหลวงปู่มัน พอเข้าไปท่านก็เอาเรตารจับไว้แล้ว เพราะท่านเห็นความตั้งใจของเราอย่างเต็มที่ พอมาบิณฑบาตมาหาอะไรขึ้นเลยนะ ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ต้นไม้เป็นต้นไม้ ภูเขาเป็นภูเขา ดินฟ้าอากาศเป็นดินฟ้าอากาศ แดนจักรวาลเป็นแดนจักรวาล ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม นั้น ธรรมแท้ก็เลสแท้ที่อยู่หัวใจ เอาเบิกออกๆ ด้วยจิตตภาวนา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมด้วยจิตตภาวนา สาวกทั้งหลายที่เป็นสรณัง คัจฉามิ ของพวกเราด้วยจิตตภาวนา เอา เบิกออกตรงนี้ละ มรรคผลนิพพานอยู่ตรงนี้ ท่านก็เข้าไปเลยนะ คือสมกับความตั้งใจอย่างแรงกล้าของเรา มุ่งหาพ่อแม่ครู

จารย์มัน ไปท่านก็ใส่เปรี้ยวๆ เอาให้ตี เปิดด้วยภาวนานะ มรรคผลนิพพานอย่าไปหาที่ ไหนให้เสียเวลาลำเวลา

กิเลสก็ดี มรรคผลนิพพานก็ดี ไม่มีอยู่ที่ไหน มีอยู่ที่ใจ ธรรมอยู่ที่ใจ กิเลสอยู่ที่ใจ เบิกออกมันจะให้เห็นทั้งกิเลสเห็นทั้งธรรม เห็นทั้งนรก สวรรค์ นิพพาน ว่างั้นเลย ท่านใส่เปรี้ยวๆ เลย คือเราตั้งใจอย่างเต็มที่ เพราะมุ่งๆ อย่างแรงกล้าเพื่อจะไป นิพพาน จะไม่อยู่ในโลกนี้ ขอให้ท่านผู้ใดประกาศออกมาเป็นข้อยืนยันว่าเป็นที่แน่ใจแล้วว่ามรรคผลนิพพานมีอยู่ เราจะเอาตายเชื่อว่าเลย พอไปหลวงปู่มั่นก็ใส่เปรี้ยวๆ ทางนี้ออกมายังไม่ถึงที่พังกุณินะ ว่ายังงั้นถามเจ้าของ ที่นี้มาหามรรคผลนิพพานอย่าง เต็มหัวใจ มากี่มาพบแล้ว ท่านสอนว่ายังงั้นวันนี้ ทางนี้ตอบรับกันต้องเอาตายว่าเลย นั่น เห็นไหม ต้องเอาตายว่าละที่นี้ แน่แล้วมรรคผลนิพพานไม่หายไปไหน อยู่ที่หัวใจด้วย จิตตภาวนาจะเบิกออกถ่ายเดียว

ตั้งแต่วันนั้นมาเราจึงตกนรกทั้งเป็น นี้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะนิสัยอันนี้ มันจริงจังมาก เพราะเชื่อแล้วว่ามรรคผลนิพพานมี ท่านเปิดจำให้ฟังวันนั้นชัดเจนแล้ว เอา ไม่มีอะไรจะเปิดมรรคผลนิพพานได้นอกจากจิตตภาวนาท่านว่า พระพุทธเจ้าก็เปิด ด้วยจิตตภาวนา สาวกทั้งหลายที่เป็นสาวกของพวกเราเปิดด้วยจิตตภาวนา เอา ๆ ท่านเปิด ธรรมะอยู่ที่นั่น กิเลสอยู่ที่นั่น จะไปเจอกันที่นั่น ที่ใจ ด้วยจิตตภาวนา นั่นละ ที่นี้ตั้งแต่นั้นมาเรียกว่าตกนรกทั้งเป็น เอาจริงนะนิสัยนี้ไม่ใช่เล่น ๆ นะ

ตั้งแต่รับธรรมะท่านแล้วที่นี้ก็ผิงเลยเท่านั้น ภาวนาไปองค์เดียว ๙ ปี ของเล่น เมื่อไร เอาถึงขนาดที่ว่าตกนรกทั้งเป็นๆ เลย เพราะจิตมันผาดโผนโจนทะยาน เป็น นิสัยอย่างนี้ ว่าจริง จริงจริง ๆ ว่าเล่นก็เล่นธรรมดา เวลาจริง จริงจริง ๆ ที่นี้เวลามรรค ผลนิพพานนี้จริงมากทีเดียว เอาตายเชื่อว่าเลย ชัดกันเสีย ๙ ปี ใส่เปรี้ยวๆ เข้าไป กิเลส พังทลายลง

เราก็เคยได้บอกให้บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายฟัง การพูดอย่างนี้มาพูด โทกหะหรือ เราทำแทบเป็นแทบตายมา เวลาผลได้มาแล้วมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เป็นการโทกหะแล้วหรือ ฟาดเสีย ๙ ปี ด้วยความเชื่อมั่นในพ่อแม่ครูจารย์มัน เอา เปิด ออก ไม่มีใครจะเปิดได้มีแต่ภาวนาเท่านั้นเปิดได้ พระพุทธเจ้าเปิดมรรคผลนิพพานขึ้น ด้วยภาวนา สาวกทั้งหลายเป็นสรณะของพวกเราเปิดขึ้นด้วยภาวนา เอา ท่านเปิดตรงนี้ กิเลสจะไปเจอกันที่จิตนั่นละ ธรรมก็จะเจอที่นั่นด้วยภาวนา ท่านว่า เอานะ ชัดเลย นั่น ละเอาเสีย ๙ ปี นี่ละเต็มเหนี่ยวนะนั่น ตกนรกทั้งเป็น ๙ ปี

เราภาวนาไปองค์เดียวๆ พ่อแม่ครูจารย์มันเสริมเสียด้วย เพราะท่านรู้นิสัยว่า จริงจังมากทุกอย่าง สมมุติว่าองค์นี้ก็ดี ๆ ไปลาท่าน เหนอ ขึ้นทันทีเลย ตั้งแต่อยู่ที่นี่มันก็

ตกรกทั้งเป็นให้เห็นอยู่นี่นะ แล้วมันจะไปตกหลุมไหนล่ะออกจากรูนี้ไป นั่น ใครจะกล้าไปใช้ไหมล่ะ สององค์สามองค์ไปลาท่านจะไปเที่ยว หือ ขึ้นเลย ตั้งแต่อยู่นี่มันก็ตกรกทั้งเป็นให้เห็นอยู่นี่ แล้วมันจะไปตกหลุมไหนล่ะ เท่านั้นล่ะใครก็ทราบแล้วไม่กล้าไปพอเวลาที่จะไปภาวนา แต่การลาของเราต้องมีทุกอย่างเพราะท่านเป็นจอมปราชญ์ เราจอมโง่ ต้องดูโอกาสทุกอย่าง เพราะในวัดนั้นท่านก็อาศัยเรานั้นแหละคอยดูแลพระเณรทุกอย่างอยู่ตลอดเวลา หนักมากนะ

ท่านก็เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เราเป็นผู้คอยสอดส่องดูแลพระเณร องค์ไหนไม่งามหูงามตาคอยเตือนคอยสอนคอยดูคอยตำหนิอย่างนั้น ท่านก็เรียกว่าอาศัยเราอยู่อย่างลึกลับ ที่นี้พอได้โอกาสแล้วก็กราบเรียนถามถึงเรื่องหน้าที่การงานในวัดมีอะไรบ้างไหม ถ้าไม่มีอะไรก็อยากจะกราบล่าพ่อแม่ครูจารย์ไปบำเพ็ญภาวนาสักชั่วระยะ ไม่ว่าไปนานลว่าชั่วระยะ เพราะท่านเมตตา คอยดูแลพระเณร ท่านก็ถามจะไปทางไหน คิดว่าจะไปทางนั้น เอ้อ ดี ทางนั้นดี แล้วจะไปกึ่งองค์ ไปองค์เดียว ท่านขึ้นทันทีเลย พอว่าไปองค์เดียว เอ้อ ท่านมหาทำให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ เอาละนะสายมือไปแล้ว ท่านมหาทำให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ บางทีท่านก็พูดหยอกเล่นบ้าง เอาให้ดีนะ เวลาท่านจะพูดหยอกเล่นท่านก็พูด พอกราบลาท่าน เออ เอาให้ดีนะ

ท่านก็รู้แล้วว่านิสัยอันนี้มันจริง ๆ จัง ๆ ว่าอะไรเป็นอย่างนั้น มาหาท่านมีแต่หนังสือกระดูกมาทุกครั้งไม่มีเว้น มาหาท่านที่ไร ไปเที่ยวมาเหลือแต่หนังสือกระดูก ๆ มาเรียกว่ารอดตายเดนตายมาหาท่าน เพราะฉะนั้นท่านจึงว่า ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ เพราะเรามันจริงจริง ๆ ป้าช้ำอยู่กับเราเท่านั้น อยากฉันก็วันก็ตาม ไม่อยากฉันก็ตามแล้วแต่จะฉันไม่ฉัน ป้าช้ำอยู่กับเรา มันจะเป็นจะตายรู้อยู่กับเรา เท่านั้น เอาเลย ชัดเลยคนเดียว

ถ้าไปกับองค์นี้เป็นน้ำไหลป่า องค์นี้ ๆ ความรับผิดชอบมันหายไปแล้วมันไม่พุง ถ้าไปคนเดียวมันพุง ป้าช้ำอยู่กับเรา ถ้าไปสององค์สามองค์ เดี่ยวดวงคั่นแล้วดวงคั่น มันไม่สนิทใจ ความเพียรไม่รุนแรง ถ้าไปคนเดียวแล้วเรียกว่าป้าช้ำอยู่กับเรา อยากกินก็กิน ไม่อยากกินช่าง ก็วันความเป็นความตายเรารู้เราเอง ชัดเลย เป็นอย่างนั้นละ เอาถึง ๙ ปีไม่ใช่เล่น ๆ นะความเพียร เอาอย่างหนัก ตกรกทั้งเป็นที่เดียวจึงได้มาสอนหมู่เพื่อนลูกหลานทั้งหลายอยู่เวลานี้ ได้มาด้วยเล่น ๆ เหยาะ ๆ เหยาะ ๆ เหรอ เรียกว่าเดนตายมา จึงได้มาสั่งสอนท่านทั้งหลาย

การสั่งสอนแนใจไม่มีผิดว่าั้นเลย เพราะได้ผ่านมาหมดแล้วทุกอย่าง ทดสอบบวกลบคูณหารมาหมดจนเป็นที่แนใจ มีแต่ธรรมล้วน ๆ แล้วออกสอนด้วยความไม่สงสัยอะไรเลย ท่านทั้งหลายขอให้พากันไปปฏิบัตินะ การมาภาวนายามาหาถูกดู

หมิ่นเหยียดหยามซึ่งกันและกัน ไม่ใช่สักภาวนา ดูกันดูด้วยความให้อภัยกัน อย่าไปดูด้วยความดูถูกเหยียดหยามกัน แข่งดีแข่งเด่น มันแข่งชั่วทั้งนั้นแหละ ดูกันให้ดูด้วยความเมตตา ดูด้วยนิกธรรมะภาวนาด้วยกัน ใคร ๆ ก็มีผิดพลาดด้วยกันทุกคนทั้งเขาทั้งเรา คิดไปดูเขาเราผิดแล้วนั้น มันผิดมาแต่เรานั้นแล้ว ให้อภัยกัน ผู้ปฏิบัติธรรมต่างคนต่างให้อภัย ถ้ามีโอกาสที่จะแนะนำตักเตือนกันก็ให้เตือน ถ้ายังไม่มีโอกาสเตือนก็พักไว้ก่อน ๆ เก็บความรู้สึกไว้ให้ต้อย่าให้ออกบ่อย ๆ อะอะปากเปราะ ๆ ปากบอนใช้ไม่ได้นะ อยู่ด้วยกันหัวใจมีหลายดวง ความคิดมีหลายประเภท แล้วจะมาประมวลให้เป็นความคิดของเราคนเดียวไม่ได้นะ ต้องแยกโน้นแยกนี้ความคิดของคนหลายคน แล้วเอาธรรมเป็นเกณฑ์ตั้งเอาไว้ เวลาจะแนะนำตักเตือนกันก็ให้เตือนด้วยความเป็นธรรม ผู้ฟังก็ฟังด้วยความเป็นธรรมถึงถูกต้อง ผู้อยู่ด้วยกันเป็นหมากัดกันอยู่ในวัดในวาใช้ไม่ได้เลย

วัดเรานี้ก็ได้ชมเชยตลอดมา ตั้งแต่มาสร้างวัดไม่เคยมีพระทะเลาะกันเลย เรียบมาตลอด ที่นี้เข้ามาอยู่ในคราวนี้เอากันเรื่อยจึงนำโมโหนะเรา ในคราวมีแต่ผู้ยาผู้หญิงกัดกันเร็วยิ่งกว่าหมา โรงเลี้ยงหมาะนั้น มันกัดกันแหวด ๆ อ้าว ก็พูดตามความจริงจะไหวว่าใจ พุดธรรม เดี่ยวมีเรื่องนั้นแล้วเรื่องนี้อยู่ออย่างนั้น ไม่ทราบว่าเป็นอะไร เราไม่ได้ว่าผู้หญิงทุกคนนะ ส่วนมากมันมีอย่างนั้นอยู่ในนั้น ทำคนอื่นให้ลำบากลำบาก ให้กระทบกระเทือนทางด้านจิตใจมันหากมี ถึงไม่พูดเก็บความรู้สึกไว้มันก็ขัดข้องอยู่ั้นแหละ จากคำพูดที่ปากเปราะ ๆ ของคน

อะอะพูดแล้ว ๆ เก็บความรู้สึกไม่เป็น ส่วนมากผู้หญิงเก็บความรู้สึกไม่ค่อยได้ เราไม่ได้ว่าผู้หญิงทุกคน เราว่าผู้ที่มันเปราะ ๆ นั้นแหละ ไปหาทะเลาะคนนั้น หาทะเลาะคนนี้ อวดดีอวดเด่น มันอวดชั่วทั้งนั้นแหละอวดเหล่านี้ เข้าใจไหม ถ้าคนดีเขาไม่อวดแหละ อยู่เฉย ๆ แบบนักปราชญ์ ไร่แยะนั้นแยะนี้ ๆ นี้อันธพาล ไปที่ไหนแตกที่นั่น เข้าใจหรือ เอาละวันนี้พูดเท่านี้

(จากคอลัมน์ หมายเหตุผู้จัดการ ในหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวัน วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ เขียนไว้ว่า เงิน ๑ บาทเหลือค่าเพียง ๕๐ สตางค์จะเอาไหม) ต้องเหลือไว้ทั้งบาท เราตอบเดี๋ยวนี้เลย เหลือไว้ทั้งบาท หรือเหลือขึ้นไปอีก ๖ สลึง

(ขอประกาศให้พี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ รวมทั้งคณะศิษย์หลวงตามหาบัวได้รับทราบโดยทั่วกันว่า ขณะนี้ยังมีความพยายามที่จะปล้นเงินจากคลังหลวงอยู่ต่อไป และไม่มีทีท่าว่าจะหยุดความพยายามดังกล่าวแต่ประการใดเลย ดังนั้นจึงต้องพิทักษ์ปกป้องคลังหลวงไว้ต่อไป เพื่อไม่ให้เงินบาทของประชาชนทุกคนในชาติและที่อยู่ในต่างประเทศ แต่มีเงินบาทครอบครองอยู่ต้องได้รับความเสียหาย กลายเป็นถ้อย

เงินงตักไปในที่สุด ล่าสุดนี้กระทรวงการคลังได้รับสารภาพต่อสาธารณะอย่างตรงไปตรงมาแล้วว่า จะต้องผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายเงินตรานี้ให้จงได้ มิฉะนั้นรัฐบาล จะต้องแบกรับภาระใช้หนี้แทนกองทุนฟื้นฟูในธนาคารแห่งประเทศไทยจนอ่วม ดังนั้นความพยายามแก้ไขกฎหมายเงินตรา จึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้คนในกระทรวงการคลัง และในธนาคารแห่งประเทศไทยรวมทั้งรัฐบาลด้วย

และการแก้ไขนี้ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงที่เตรียมการกันไว้เดิม คือ ปล้นเงินของประชาชนในคลังหลวงเอาไปใช้หนี้นั่นเอง จึงสรุปได้ว่า ความพยายามที่จะแก้ไขกฎหมายเงินตรากำลังขับเคลื่อนอยู่นี้ เกิดขึ้นเพราะเหตุสองประการ ประการแรก เพื่อเอาเงินในคลังหลวงไปใช้หนี้ของกองทุนฟื้นฟู ที่อ้างว่ายังมีหนี้อยู่ถึง ๑ ล้าน ๓ แสนล้านบาท และเพื่อล้างผลขาดทุนของธนาคารแห่งประเทศไทย จากการแทรกแซงจากค่าเงินบาทอีกราว ๓ แสนล้านบาท รวมเป็น ๑ ล้าน ๖ แสนล้านบาท ประการที่สอง เพื่อนิรโทษกรรมให้แก่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการเข้าแทรกแซงค่าเงินบาทในปี ๒๕๔๙ ที่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อไม่ให้ต้องรับผิดชอบ เช่นเดียวกับที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเคยฟ้องร้องอดีตผู้ว่าการมาแล้ว

เพราะการเข้าแทรกแซงค่าเงินบาทแบบนี้เป็นความผิด และจะต้องมีผู้รับผิดชอบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเคยฟ้องอดีตผู้ว่าการคนหนึ่ง ที่เข้าแทรกแซงเงินบาทในปี ๒๕๔๐ และฟ้องศาลเรียกค่าเสียหายราว ๑ แสน ๘ หมื่นล้านบาท ซึ่งศาลตัดสินให้อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนนั้นชดใช้ความเสียหายดังกล่าวแล้ว ปัจจุบันนี้เงินในคลังหลวงมีจำนวนรวมกันทั้งสิ้นราว ๑ ล้าน ๖ แสนล้านบาท ดังนั้นหากแก้ไขกฎหมายให้เอาเงินในคลังหลวงไปใช้หนี้ดังกล่าว ถึง ๑ ล้าน ๖ แสนล้านบาทแล้ว ก็เป็นอันว่าเงินจะหมดคลังหลวงแน่นอน

เงินคลังหลวงนั้นเป็นหลักประกันกระดาศชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่าธนบัตร ให้เป็นที่เชื่อถือกันมา และมีคุณค่าตามที่ระบุจำนวนไว้ในธนบัตรนั้น หากไม่มีเงินคลังหลวงเสียเมื่อใด กระดาศที่เรียกว่าธนบัตรนั้นก็จะเป็นกระดาศเช่นเดียวกับกระดาศเงินงตัก ที่สำหรับเผาเช่นไหว้เท่านั้น ดังนั้นในทันทีที่เงินคลังหลวงถูกผลาญหมดเกลี้ยง เงินบาทของทุกคน ไม่ว่าจะถืออยู่ในมือ หรือที่อยู่ในธนาคาร ไม่ว่าจะปอคำ วานิช บริษัท ห้างร้าน ข้าราชการ หรือลูกจ้าง แม้แต่ประชาชน ก็จะกลายเป็นเงินงตักไปในทันทีเท่าที่ได้ยื่นมาเขาจะไม่เอาเงินคลังหลวงไปใช้ทั้งหมดในที่เดียว แต่จะเอาไปใช้ราวครึ่งหนึ่งก่อน คือประมาณ ๘ แสนล้านบาท ทิ้งให้ดูอุ่นใจไว้ชั่วคราวอีก ๘ แสนล้านบาท หมายความว่า ถ้าเช่นนั้น เงิน ๑ บาทของทุกคนจะเหลือค่าเพียง ๕๐ สตางค์ แล้วเราจะเอากันใหม่ จบเจ้าคะ)

แล้วลูกศิษย์หลวงตามหาบัวว่าไง (ลูกศิษย์พระหลวงตาก็ไม่ยอม มีการประชุมกันเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ ที่ผ่านมานี้เจ้าคะ ได้แถลงการณ์ร่วมคัดค้านการนำเงินคลังหลวงไปใช้ แล้วก็นำหนังสือแถลงการณ์นี้ไปให้แก่กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย ใจความในหนังสือแถลงการณ์ แนวร่วมประชาชนปกป้องคลังหลวงมีดังนี้ เจ้าคะ

ประชาชนขอขอบคุณธนาคารแห่งประเทศไทยและคณะรัฐมนตรี ที่มีมติเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ถอนร่างพระราชบัญญัติเงินตรา ฉบับที่... พ.ศ.... จากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่ ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติเงินตราฉบับที่... พ.ศ.... นักวิชาการและประชาชนขอแสดงเจตนารมณ์เกี่ยวกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติเงินตรา ฉบับที่... พ.ศ.... ดังนี้

๑. คงอำนาจและวิธีการบริหารจัดการสินทรัพย์ของทุนสำรองเงินตรา ทั้งในบัญชีทุนสำรองเงินตรา บัญชีผลประโยชน์ประจำปี และบัญชีสำรองพิเศษ ไว้ตามพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ เนื่องจากกองทุนสำรองเงินตรา หรือคลังหลวง มีเก็บไว้รักษาเสถียรภาพของเงินตรา เพื่อประกันความมั่นคงทางการเงินและการคลังของชาติ มิใช่เพื่อการลงทุนหาผลกำไรที่มีความเสี่ยง

๒. ในกรณีที่สินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตรามีค่าลดลงเนื่องจากการตีราคาให้ดำเนินตามพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑

๓. ให้ยกเลิกการโอนสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษ เข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เพื่อการนำออกใช้ซึ่งธนบัตร และให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการคืนสินทรัพย์ที่มีการโอนดังกล่าวไว้แล้วเข้าบัญชีสำรองพิเศษ โดยที่ประชาชนมีความรู้สึกว่ ทุนสำรองก็เหมือนกับหลักทรัพย์ของครอบครัวเรา เรามีหน้าที่จะทำนุบำรุงรักษาให้เป็นประโยชน์แก่นาคตต่อไป ดังคำให้สัมภาษณ์ของดอกเตอร์ป่วย อึ้งภากรณ์ อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย แก่สื่อมวลชน เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๙

แนวร่วมประชาชนปกป้องคลังหลวง ดังรายนามองค์กรและบุคคลท้ายนี้ จึงขอเรียกร้องให้กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย ยกเลิกความคิดในการแก้ไขกฎหมาย เพื่อนำเงินทุนสำรองเงินตราคลังหลวงทั้ง ๓ บัญชีไปลงทุน และควรจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ประกอบด้วยคณะผู้แทนของพระธรรมวิสุทธิมงคล หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน นักวิชาการ และประชาชนผู้สนใจ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติเงินตรา ฉบับที่... พ.ศ.... อย่างมีส่วนร่วมโดยแท้จริง

อนึ่งปัญหาการเงินของประเทศในขณะนี้ อาจแก้ไขได้ด้วยวิธีดำเนินนโยบายทางการเงินการคลัง มิใช่ด้วยการแก้ไขกฎหมาย แนวร่วมประชาชนปกป้องคลังหลวง จึงยินดีระดมสมองเพื่อหาทางออกให้แก่ธนาคารกลางแห่งชาติด้วย ขอเพียงแต่ให้รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยรับฟังประชาชนบ้างเท่านั้น) ก็มีเท่านั้นแหละ มันขัดแย้งก็ไปพิจารณากัน เราเป็นแต่เพียงว่าให้ข้อความที่จำเป็น ๆ เท่านั้น เราไม่ค่อยเข้าใจนัก เราได้พิจารณาแต่กระทรวงการธรรม การเงินไม่ค่อยชำนาญอะไรละ ไปพิจารณากัน เอา เลิกกัน

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ